

ἢ σάν σέ κρίσιμη κι ὀδυνηρή ἀναμονή.
Κι ὅταν βροντήξει αἰφνίδια ἕνα φῶς
μονοστιγμῆς σάν νά ταραῖξει μέσα τὸ νερὸ
τῆς νόνας τὸ στοιχειὸ
μὴν προσπαθήσεις νὰ μιλήσεις
μήτε καημὸ στὰ χεῖλη σου ν' ἀφήσεις
στὸ σκηνοθέτη μόνο ν' ἀφεθεῖς, τὰ πάντα νὰ ξεχάσεις
κι ἀπ' τὴ σκηνὴ μονάχα ἡθοποιοὺς
ἐλεύθερος, ν' ἀποχωρήσεις
καὶ νὰ ξεχαστεῖς.

